

[Handelsministeren.]

at gøre både de erhvervsfaglige grundkursus og de erhvervsfaglige afslutningskursus obligatoriske for dæks- og maskinmandskab. En sådan udvidelse af den obligatoriske uddannelse finder jeg dog ikke at kunne gå ind for på nuværende tidspunkt, bl. a. fordi dette ikke vil kunne ske inden for de nuværende bevillingsrammer. Med den nuværende kapacitet på søfartsskolerne er det imidlertid muligt at afholde grundkursus af 5 måneders varighed og at tilbyde et større antal elevpladser end hidtil, ligesom det vil være muligt fortsat at afholde afslutningskursus i mindst samme omfang, som det i de senere år har været gennemført på forsøgsbasis.

Ændringerne i uddannelsesloven tilsigter endvidere at give fiskere en bedre erhvervs-mæssig uddannelse end den, der for øjeblikket kan gives.

For lystsejleres vedkommende drejer det sig om at få adgang til at give en mere hensigtsmæssig uddannelse.

For at kunne gennemføre de ændringer, der er indeholdt i forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse, er det nødvendigt at ændre en række sønæringsbestemmelser. Reglerne om sønæring indeholdes i lov om skibes bemanning. Ved forslaget til sønæringslov foreslås sønæringsbestemmelserne udskilt af bemandingsloven og erstattet af en selvstændig lov, hvilket jeg finder mere rationelt.

Ud over at ændre sønæringsbestemmelserne, således at de ændrede uddannelsesregler kan få virkning, har jeg fundet anledning til også at foreslå forskellige andre ændringer, som skyldes udviklingen inden for skibsfarten og ønsket om at sikre, at alle søfarende i danske skibe til enhver tid har den bedst mulige uddannelse. Dette er nødvendigt både af hensyn til sikkerheden for menneskeliv på søen og af hensyn til erhvervets konkurrenceevne i international henseende.

Jeg foreslår, at udmønstring til dækstjeneste i visse nordeuropæiske havne gøres betinget af, at den pågældende har gennemgået et erhvervsfagligt grundkursus. Rejsesmulighederne imellem en række havne i Nordeuropa er i dag så gode, at det normalt ikke skulle volde vanskeligheder at antage folk med den rette uddannelse, selv om disse er ledige i en anden havn end den, skibet ligger i. For ikke at stille danske skibe i havne uden

for Nordeuropa i den situation, at fremskaffelse af dæksmandskab med den nævnte uddannelse vil forsinke skibets afgang væsentligt, har jeg fundet det rimeligt i stedet for den teoretiske uddannelse at kræve en passende fartstid. I uddannelsesloven indføres erhvervsfagligt afslutningskursus for både dæksmandskab og maskinmandskab. Tiden er som nævnt ikke inde til at gøre disse afslutningskursus obligatoriske, men sønæringslovforslaget indeholder hjemmel til at gøre dette. For dæksmandskabets vedkommende sker der den væsentlige forenkling, at de tre mandskabsgrupper: dæksdreng, ungmænd og letmatroser, slås sammen til én gruppe, som det er fundet naturligt at benævne ubefarne matroser.

Jeg er bekendt med, at søfartens organisationer i det store og hele har kunnet tilslutte sig uddannelsesforslagene som værende en væsentlig forbedring i forhold til det nuværende uddannelsessystem. Derimod kan søfartens organisationer åbenbart ikke på alle punkter give deres tilslutning til de ændringer, jeg foreslår på sønæringsområdet. Nogle organisationer kunne ønske en større del af uddannelsen gjort obligatorisk, medens andre kun ønsker den forbedrede uddannelse fremsat som et tilbud. En række af søfartens organisationer ønsker endvidere en samtidig ændring af bemandingsbestemmelserne. Jeg har imidlertid ikke ment at kunne imødekomme dette ønske på nuværende tidspunkt, idet jeg er af den opfattelse, at man bør vente med at stille forslag om en sådan ændring, indtil et passende antal søfarende har gennemgået den nye uddannelse.

Til detaljer i lovforslagene kan jeg, ud over at henviser til bemærkningerne til lovforslagene, oplyse følgende:

I Finland, Norge og Vesttyskland er der indført obligatorisk uddannelse af søfarende, i Finland af lignende omfang som den her foreslåede danske uddannelse, i Norge og Vesttyskland af noget mindre omfang. Jeg ved, at man i Sverige også stiler imod indførelse af en vis obligatorisk uddannelse. I Holland og England findes der ikke-obligatoriske uddannelser af søfarende. Hvilke af disse og andre landes uddannelser der i sikkerhedsmæssig henseende vil kunne ligestilles med de foreslåede danske, er ved at blive undersøgt.

Søfarendes uddannelse drøftes også i disse